

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPP.0640.65.2026

Warszawa, 15 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów stanowisko w sprawie poselskiego projektu ustawy

- o zmianie ustawy o dowodach osobistych (druk nr 2553).

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Stanowisko Rządu
wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o dowodach osobistych
(druk sejmowy nr 2553)

I. Założenia projektu

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o dowodach osobistych (druk sejmowy nr 2553) przewiduje nowelizację ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych¹⁾, zwanej dalej „UDO”. Proponowane zmiany mają na celu doprecyzowanie, że udostępnianie dokumentacji związanej z dowodami osobistymi (dokumentacji dowodowej) dotyczy dokumentacji osób żyjących, jak i zmarłych. Projekt poszerza dostęp do dokumentacji dowodowej przyznany obecnie m.in. sądom, także o Trybunał Konstytucyjny i Trybunał Stanu. Ponadto przyznaje go organizacjom społecznym realizującym określone statutem zadania badawcze w zakresie historii, genealogii, antropologii, czy odrębności etnicznych lub kulturowych. Projektowana nowelizacja dodaje możliwość pozyskania dokumentacji dotyczącej osoby żyjącej za jej zgodą, a także określa nowy katalog podmiotów uprawnionych do nielimitowanego uzyskania dostępu do dokumentacji osób zmarłych. Zmiany dotyczą także kwestii odpłatności za udostępnianie dokumentacji dowodowej (art. 1 projektu). Ponadto projekt określa kwestie intertemporalne poprzez wskazanie, że w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe (art. 2 projektu).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnieniem dla proponowanych rozwiązań, w ocenie projektodawców, jest przede wszystkim rozbieżność orzecznictwa sądów administracyjnych i zasygnalizowana przez Naczelny Sąd Administracyjny potrzeba nowelizacji art. 75 UDO, a także usunięcie luki pomijającej instytucje publiczne i społeczne, których ustawowy lub statutowy zakres działania wymaga sięgania do zbiorów dokumentów związanych z dowodami osobistymi. Projektowana nowelizacja stanowi, w ocenie projektodawców, okazję do naprawienia, w interesie publicznym, pewnych niedostatków katalogu określonego w art. 75 ust. 3 UDO oraz realizuje potrzebę doprecyzowania kwestii uiszczania opłat, a właściwie ich zwrotu w związku z negatywnym wynikiem postępowania o udostępnienie dokumentacji dowodowej.

¹⁾ Dz. U. z 2025 r. poz. 1753.

II. Obecny stan prawny

Zgodnie z art. 75 ust. 1 UDO organy gmin oraz konsulowie Rzeczypospolitej Polskiej udostępniają dokumentację związaną z dowodami osobistymi znajdującą się w ich posiadaniu, z wyjątkiem dokumentu, o którym mowa w art. 62 ust. 4 pkt 5 tej ustawy.

W aktualnym stanie prawnym UDO w kwestii udostępniania dokumentacji dowodowej nie rozdziela dokumentacji osób zmarłych od dokumentacji osób żyjących. Ustawodawca odnośnie do dokumentacji dowodowej osób zmarłych wypowiedział się jedynie w art. 61 ust. 1 UDO. Zgodnie z tym przepisem dokumentację związaną z dowodami osobistymi przechowuje się przez 10 lat, licząc od dnia 1 stycznia roku następnego od daty zgonu posiadacza dowodu osobistego.

Zgodnie z art. 75 ust. 2 UDO dokumentację związaną z dowodami osobistymi udostępnia się na uzasadniony wniosek złożony przez uprawniony podmiot na piśmie utrwalonym w postaci papierowej, opatrzonym własnoręcznym podpisem lub w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

W zakresie podmiotów uprawnionych art. 75 ust. 3 UDO określa, że do uzyskania dostępu do dokumentacji związanej z dowodami osobistymi są uprawnione: 1) podmioty, o których mowa w art. 66 ust. 3 pkt 1–11 tej ustawy; 2) sądy; 3) inne podmioty – jeżeli wykażą interes prawny.

Warunkiem dostępu do dokumentacji dowodowej jest zaliczenie przez ustawodawcę do katalogu podmiotów określonych w art. 66 ust. 3 pkt 1–11 UDO oraz sądów, a w przypadku innych podmiotów – wykazanie interesu prawnego. Ustawodawca przesądził, że są one wystarczające i celowe dla zachowania limitowanego dostępu do tej dokumentacji.

W kwestii odpłatności UDO stanowi w art. 75 ust. 4 i 5.

Zgodnie z art. 75 ust. 4 UDO podmiotom, o których mowa w art. 66 ust. 3 pkt 1–11 ww. ustawy, sądom oraz innym podmiotom realizującym zadania publiczne w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawach szczególnych dokumentację związaną z dowodami osobistymi udostępnia się nieodpłatnie.

Natomiast na podstawie art. 75 ust. 5 UDO podmiotom, o których mowa w ust. 3 pkt 3, nierealizującym zadań publicznych na podstawie ustaw szczególnych, dokumentację związaną z dowodami osobistymi udostępnia się odpłatnie.

Na podstawie upoważnienia ustawowego sformułowanego w art. 77 ust. 1 UDO Rada Ministrów wydała rozporządzenie z dnia 21 listopada 2011 r. w *sprawie opłat za udostępnienie danych z Rejestru Dowodów Osobistych i dokumentacji związanej z dowodami osobistymi*²⁾. W świetle § 3 tego rozporządzenia opłatę za udostępnienie dokumentacji związanej z dowodami osobistymi ustalono w wysokości 31 zł za dokumentację związaną z jednym dowodem osobistym. Natomiast, zgodnie z § 4 ust. 1 tego rozporządzenia, opłatę, o której mowa w § 2 pkt 1 i § 3 ww. rozporządzenia, wnosi się przed złożeniem wniosku o udostępnienie danych lub wniosku o udostępnienie dokumentacji.

W zakresie kosztów usługi udostępniania dokumentacji dowodowej należy przede wszystkim uwzględnić wielkość dotacji przekazywanej na realizację zadania zleconego z zakresu administracji rządowej.

Obowiązujące zasady finansowania zadań zleconych z zakresu spraw obywatelskich opierają się o jednolity sposób kalkulacji wysokości kosztów realizacji wybranych zadań. Mechanizm naliczania dotacji przyznawanych organom gmin realizującym omawiane zadania uwzględnia liczbę wykonanych zadań w wydzielonych zakresach, określoną stawkę roboczogodziny oraz czasochłonność realizacji poszczególnego zadania. Od stycznia 2026 r. stawka roboczogodziny wynosi 51,44 zł (w 2025 r. wyniosła 50,02 zł). Natomiast mediana czasu realizacji zadania polegającego na udostępnieniu danych (jedna dla wszystkich zbiorów, tj. dla udostępnienia danych z rejestru PESEL, rejestrów mieszkańców, Rejestru Dowodów Osobistych i dokumentacji związanej z wydawaniem dowodów osobistych) jest określona na poziomie 0,37.

III. Ocena propozycji zawartych w projekcie

Projektodawcy podkreślają w uzasadnieniu, że dotychczasowe funkcjonowanie instytucji udostępniania dokumentacji dowodowej rodziło szereg nieporozumień w zakresie katalogu podmiotów uprawnionych do korzystania z danych gromadzonych przez organy gmin, jak również zauważają rozbieżność w orzecznictwie sądów administracyjnych w tym zakresie.

²⁾ Dz. U. z 2016 r. poz. 319.

Biorąc jednak pod uwagę zaprezentowany projekt ustawy, należy zauważyć, że poza uwzględnieniem postulatu Naczelnego Sądu Administracyjnego (NSA) zawartego w wyroku z dnia 13 grudnia 2023 r., sygn. akt II OSK 1983/22 (o którym mowa w uzasadnieniu do projektu) w pozostałej części regulacja wykracza poza niezbędną korektę przepisów.

Zauważyć bowiem należy, że NSA wskazał, iż kult pamięci osoby zmarłej (jako dobro osobiste) jest chroniony na gruncie prawa cywilnego w sytuacji, gdy powstaje jego zagrożenie lub naruszenie. Dopiero wówczas można wystąpić o jego ochronę. W sytuacji braku zagrożenia lub naruszenia dobra osobistego brak jest interesu prawnego w domaganiu się jego ochrony. Istnienie dobra osobistego jest kwestią faktu. Interes prawny ma natomiast wynikać z prawa, a nie z faktu. Dopiero z potrzeby ochrony dobra osobistego może wynikać cudzy interes prawny. W aktualnym stanie prawnym członkowie rodziny osoby zmarłej, którzy nie wykażą interesu prawnego, są pozbawieni dostępu do dokumentacji związanej z dowodem osobistym tej osoby, nawet jeśli posiadają interes faktyczny i chęć kultywowania pamięci o osobie zmarłej.

Należy wskazać, że w przypadku innych podmiotów wnioskujących o udostępnienie dokumentacji dowodowej, a powołujących się na interes prawny w oparciu o przepisy prawa powszechnie obowiązującego, orzecznictwo sądowoadministracyjne nie wpłynęło na zmianę aktualnej praktyki.

W tym miejscu warto podnieść, że w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji od czasu wyraźnej zmiany orzecznictwa NSA z grudnia 2023 r. w zakresie udostępniania dokumentacji dowodowej członkom rodziny trwały prace analityczno-legislacyjne ukierunkowane na zmianę przepisów UDO poprzez umożliwienie osobom najbliższym nielimitowanego dostępu do dokumentacji związanej z dowodami osobistymi zmarłych członków rodziny, co pozwoli na nieskrępowane utrzymywanie więzi z osobą zmarłą, tj. na kultywowanie pamięci o tej osobie.

Przedmiotowa zmiana przepisów jako wychodząca naprzeciw orzecznictwu NSA, który także w wyrokach sygn. akt II OSK 1761/22, II OSK 1762/22 oraz II OSK 517/23 zakwestionował powoływanie się członków rodziny osoby zmarłej na przepisy prawa określające dobra osobiste, w tym ich ochronę, tj. art. 23 i 24 Kodeksu cywilnego, została ujęta w *projekcie ustawy o zmianie ustaw w celu optymalizacji niektórych procesów w zakresie spraw obywatelskich*. Powołany projekt został wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady

Ministrów pod numerem UD329. Aktualnie projekt jest w końcowej fazie uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Zmiana w zakresie umożliwienia dostępu do dokumentacji dowodowej dla Trybunału Konstytucyjnego (TK) i Trybunału Stanu (TS) wydaje się nadmiarowa. Należy zwrócić uwagę, że TK orzeka w sprawach: 1) zgodności ustaw i umów międzynarodowych z Konstytucją, 2) zgodności ustaw z ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, których ratyfikacja wymagała uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie, 3) zgodności przepisów prawa, wydawanych przez centralne organy państwowe, z Konstytucją, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi i ustawami, 4) zgodności z Konstytucją celów lub działalności partii politycznych, 5) skargi konstytucyjnej, o której mowa w art. 79 ust. 1 (art. 188 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* z dnia 2 kwietnia 1997 r.³⁾). Natomiast TS orzeka w oparciu o efekty czynności dowodowych realizowanych w postępowaniach prowadzonych przez Komisję Odpowiedzialności Konstytucyjnej, która może żądać od organów władzy publicznej oraz organów osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej pisemnych wyjaśnień lub przedstawienia dokumentów będących w ich dyspozycji, jak też akt każdej sprawy przez nie prowadzonej (art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. *o Trybunale Stanu*⁴⁾). Ponadto Komisja Odpowiedzialności Konstytucyjnej może zlecić Prokuratorowi Generalnemu lub Najwyższej Izbie Kontroli przeprowadzenie określonej czynności niezbędnej do wyjaśnienia okoliczności sprawy (art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. *o Trybunale Stanu*).

Zatem prowadzenie postępowań przed TK i TS, bez wyraźnie określonego przepisem ustawowym dostępu do dokumentacji dowodowej, nie wydaje się, by niweczyło cele realizowane w postępowaniach prowadzonych przed oboma Trybunałami.

Doprecyzowanie natomiast podziału dokumentacji dowodowej na dokumentację osób żyjących i osób zmarłych, celem umożliwienia Nielimitowanego dostępu do dokumentacji osób zmarłych, wyłączonych, zgodnie z projektem, spod reżimu wykazania interesu prawnego, nie wydaje się w pełni uzasadnione. Samo powołanie się na brak ochrony takiej dokumentacji w oparciu o przepisy RODO⁵⁾ nie wydaje się wystarczające. Przyznanie

³⁾ Dz. U. poz. 483, z późn. zm.

⁴⁾ Dz. U. z 2022 r. poz. 762, z późn. zm.

⁵⁾ Tj. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

swobodnego/nielimitowanego dostępu do takiej dokumentacji dowodowej innym podmiotom (art. 75 ust. 3 pkt 2 lit. a w zw. z ust. 3 pkt 1 lit. c w brzmieniu nadanym przez art. 1 projektowanej ustawy) oraz organizacjom społecznym (art. 75 ust. 3 pkt 2 lit. b w brzmieniu nadanym przez art. 1 projektowanej ustawy) bez potencjalnego pośrednictwa członków rodziny może utrudniać niezagrożone kultywowanie pamięci o zmarłej osobie bliskiej.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że okoliczność, iż zgodnie z motywem 27 RODO przepisy tego rozporządzenia nie mają zastosowania do danych osobowych osób zmarłych nie oznacza, że całość dokumentacji związanej z dowodami osobistymi osób zmarłych pozostaje poza zakresem regulacji dotyczących ochrony danych osobowych. Dokumentacja ta może bowiem zawierać również dane osobowe osób żyjących, w szczególności członków rodziny, pełnomocników, przedstawicieli ustawowych lub innych osób występujących w dokumentacji. Projekt nie określa zasad postępowania z danymi tych osób ani mechanizmów zapewniających ograniczenie zakresu udostępnianych informacji wyłącznie do danych niezbędnych dla realizacji celu udostępnienia. Może to prowadzić do ujawniania danych osobowych osób żyjących w zakresie szerszym niż jest to konieczne.

Ponadto tworzenie nowych obowiązków dotyczących kontaktowania się urzędnika z osobą żyjącą w celu uzyskania jej zgody na udostępnienie dokumentacji dowodowej należy traktować jako nadmiarową czynność urzędniczą niekoniecznie prowadzącą do jej udostępnienia, a mogącą prowadzić do masowego „zastrzegania” dostępu do swojej dokumentacji dowodowej.

Nadmienić także należy, że oparcie dostępu do dokumentacji dowodowej na przesłance przetwarzania danych osobowych wynikającej z art. 6 ust. 1 lit. a RODO (tj. na zgodzie) nie powinno być w ramach działania administracji publicznej praktykowane, ze względu chociażby na brzmienie art. 7 RODO, który daje możliwość osobie wyrażającej zgodę do jej odwołania w każdym momencie. Przyjęcie zatem takiego rozwiązania generowałoby po stronie organów zobowiązanych dodatkowe obowiązki związane z zarządzaniem procesem pozyskiwania i odwoływania otrzymanych zgód w przedmiotowym zakresie.

Dodatkowo należy zauważyć, że zgoda osoby, której dokumentacja dotyczy, może obejmować wyłącznie część dokumentacji lub jedynie określone informacje w niej zawarte. W takim przypadku organ byłby zobowiązany każdorazowo do ustalenia zakresu udzielonej zgody, jego właściwego udokumentowania oraz zapewnienia, aby udostępnienie dokumentacji nie

wykraczało poza zakres objęty zgodą. Projekt nie reguluje jednak sposobu postępowania w przypadku zgody częściowej ani zasad ustalania zakresu dokumentacji podlegającej udostępnieniu, co może prowadzić do niejednolitej praktyki organów oraz zwiększenia ryzyka udostępnienia danych wykraczających poza zakres wyrażonej zgody.

Wykazanie interesu prawnego przez podmiot zainteresowany jest właściwą drogą do udostępnienia dokumentacji, gdyż limituje podmioty, dla których dostęp jest uzasadniony przepisami prawa i niewątpliwie niezbędny.

Projektowany art. 76a UDO jest zbędny, gdyż rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 listopada 2011 r. w *sprawie opłat za udostępnienie danych z Rejestru Dowodów Osobistych i dokumentacji związanej z dowodami osobistymi* wyraźnie przewiduje wysokość opłaty, jak również moment jej wniesienia. Nie jest zatem konieczne precyzowanie dalszych czynności urzędnika, który w sytuacji braku uiszczenia opłaty sięga po przepisy Działu IX *Opłaty i koszty postępowania* ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego*⁶⁾.

W kwestii ewentualnego zwrotu opłaty należy przyjąć, że skoro ustawodawca posłużył się pojęciem „*opłata za udostępnienie dokumentacji związanej z dowodami osobistymi*”, to kwotę 31 zł należy traktować jako ekwiwalent z tytułu przekazania stronie określonej informacji w wyniku przeszukania, zgodnie z żądaniem, dokumentacji związanej z dowodami osobistymi. Pojęcie „*udostępnienie dokumentacji*”, którym posługuje się UDO, nie posiada legalnej definicji. W szczególności przepisy prawa nie określają, czy pod tym terminem należy rozumieć wyłącznie sytuację, w której dochodzi do przekazania kopii dokumentacji wnioskującemu, czy też również o przypadek, w którym – po dokonaniu sprawdzenia danych wskazanych we wniosku – organ informuje wnioskodawcę, że nie posiada zgromadzonej dokumentacji związanej z określonym dowodem osobistym.

Jednakże, w przedmiotowej sprawie, na uwagę zasługuje wyrok Sądu Okręgowego w Płocku IV Wydział Cywilny z dnia 9 listopada 2010 r. sygn. akt IV Ca 662/10 (niepubl.), w którym stwierdzono, że „*ustawa (...) o ewidencji ludności i dowodach osobistych nie przewiduje zwrotu uiszczonej opłaty, co oznacza, że opłatę za udostępnienie danych pobiera się za udostępnienie posiadanej przez organ bazy danych. Udostępnieniem tym jest przeszukiwanie bazy danych, co oznacza zarówno wydanie informacji pozytywnej, jak i negatywnej*”.

⁶⁾ Dz. U. z 2025 r. poz. 1691.

Zatem przez udostępnienie dokumentacji należy rozumieć przekazanie wnioskodawcy jakichkolwiek informacji dotyczących zgromadzonej dokumentacji (tak informacji pozytywnych, jak i negatywnych), uzyskanych przez organ w wyniku przeszukania określonego zbioru dokumentów. Nie ma więc podstaw do zwrócenia wnioskodawcy rzeczowej opłaty w sytuacji, gdy żądane dane zostały udostępnione, bądź udzielono wnoszącemu informacji, że organ nie jest w posiadaniu poszukiwanej dokumentacji. Brak jest również podstaw do zwrotu opłaty w sytuacji tzw. częściowego udostępnienia dokumentacji, co ma miejsce w przypadku udostępnienia przez organ określonej części dokumentacji, a odmowy udostępnienia innej.

Należy mieć na względzie, że udostępnianie dokumentacji dowodowej jest realizowane w urzędach obsługujących organ gminy. Zatem brak odpłatności za choćby przeszukanie przez pracownika samorządowego całości zgromadzonej dokumentacji dowodowej należy uznać za zbyt daleko idący.

Należy podnieść, że opłaty z tytułu udostępnienia dokumentacji dowodowej dotyczą wyłącznie wniosków skierowanych przez podmioty prywatne. Bez uiszczenia opłaty dokumentacja dowodowa jest przekazywana głównie służbom i podmiotom publicznym. Zatem dochody budżetu państwa z tego tytułu można uznać za niewielkie, a dochody gmin w związku z tym za wielokrotnie mniejsze – ponieważ z kwoty 31 zł za udostępnienie dokumentów związanych z jednym dowodem 95% jest przekazywane wojewodzie, a tylko 5%, czyli 1,55 zł, zostaje w gminie (art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 1 października 2024 r. *o dochodach jednostek samorządu terytorialnego*⁷⁾). Pozbawianie zatem, w proponowanym zakresie, budżetu państwa tych opłat i co za tym idzie budżetów poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego nie jest zasadne.

Zmiany zawarte w *poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o dowodach osobistych* (druk nr 2553), w przypadku ich wejścia w życie, będą skutkowały wzrostem kosztów administracyjnych ponoszonych przez gminy. Na wzrost kosztów niewątpliwie wpłynie rozszerzenie kręgu podmiotów uprawnionych do dostępu do dokumentacji związanej z dowodami osobistymi, możliwość wnioskowania o dokumentację związaną z dowodami osobistymi osób żyjących, konieczność uzyskania zgody osoby żyjącej na udostępnienie jej dokumentacji (w przypadku braku interesu prawnego wnioskodawcy), nowa procedura

⁷⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 1572, z późn. zm.

uiszczania opłaty za udostępnienie dokumentacji związanej z dowodami osobistymi, zanonimizowanie w udostępnianej dokumentacji danych osób trzecich (innych niż dane osoby wnioskującej o wydanie dowodu osobistego, a ujętych na udostępnianym wniosku o wydanie dowodu osobistego), udostępnianie dokumentacji znajdującej się już w archiwach zakładowych (która przy ewentualnych zmianach byłaby udostępniana nieodpłatnie, a więc w zdecydowanie większej skali niż dotychczas) – w tym koszty wysyłki korespondencji, koszty związane z energią elektryczną, zużyciem papieru, tonerów itd.

Dodatkowe obciążenia organizacyjne mogą wynikać również z konieczności każdorazowej analizy zakresu zgody osoby, której dokumentacja dotyczy, w przypadku gdy zgoda obejmuje jedynie część dokumentacji lub określone dane. Organ będzie zobowiązany do weryfikacji zakresu udostępnianych informacji oraz odpowiedniego zabezpieczenia danych, które nie zostały objęte zgodą albo dotyczą innych osób. Projekt nie reguluje zasad wykonywania tych czynności, mimo że będą one miały bezpośredni wpływ na czasochłonność realizacji spraw oraz koszty funkcjonowania organów.

Tym niemniej na realne obciążenie budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jak i rejestrowane dochody, będzie miała wpływ dopiero liczba składanych wniosków. Trudno zatem odnieść się do kosztów określonych przez projektodawcę bez zaznajomienia się z metodyką ich wyliczenia.

IV. Wnioski

Mając na uwadze przedstawione powyżej zastrzeżenia, Rada Ministrów nie rekomenduje kontynuowania prac parlamentarnych nad *poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o dowodach osobistych* zawartym w druku sejmowym nr 2553.